

РЕШЕНИЕ

№ 1020

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8962** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. И. Д. с ЕГН[ЕИК] против Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/415/20.07.21год. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която му е отказана месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП и е потвърдена с решение №22-РД06-0313/18.08.2021 год. год. на Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С.. Излагат се съображения, че постановената заповед е незаконосъобразна, тъй като е постановена в противоречие с материалноправните предпоставки на чл.16б, ал.1, т.1-4 от ППЗСП.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Г..

Ответникът Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л., не се явява в съдебно заседание, но чрез процесуален представител - юриск. Л. изразява становище за неоснователност на жалбата.

По фактите.

Оспорващият Д. е подал молба - декларация с вх.№ЗСП/Д-С-ЛЦ415/24.06.21год. за отпускане на месечна целева помощ за при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. В заявлението е посочено, че е разведен, но живее на семейни начала с Г. Г. - самоосигуряваща се. Семейството отглежда

едно дете, родено 2009г., за което декларира, че от 01.05.2021г. До 31.05.2021г. не посещава училище поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка. Към заявлението са приложени служебни бележки удостоверяващи твърдяните от Д. факти. Въз основа на подаденото заявление и след извършена социална анкета, на 19.07.21год. от Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. е изготвен социален доклад - л.41 от делото. В заключението на доклада е прието, че следва да му бъде отказано предоставянето на социална помощ по този ред, тъй като е самоосигуряващо се лице, няма данни за прекратяване на дейността на дружеството с което има сключен договор за управление и не е представил изискуеми по закон документи във връзка с формиране преценката на органа.

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед №3СП/Д-С-ЛЦ/415/20.07.21год. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. на основание чл.13, ал.2 от Закона за социално подпомагане и чл.28, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, на П.К.М. е отказано отпускането на месечна целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП, по идентични с посочените в социалния доклад такива, без да са изложени мотиви.

Така постановената заповед е обжалвана по административен ред пред по-горестоящия орган и Директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане – С. е постановил свое решение №22-РД06-0313 от 18.08.21 год., с която е отхвърлил жалбата като неоснователна. От жалбоподателят са приложени доказателства, че решението е връчено чрез препоръчано писмо с обратна разписка, от която е видно, че датата на получаване е 23.08.2021 год., а жалбата е депозирана по електронен път на 08.09.2021 год. съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в образуваната административна преписка по издаването на оспорената Заповед №3СП/Д-С-ЛЦ/415/20.07.21год. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. и на потвърждаващата заповедта №22-РД06-0313 от 18.08.21 год.

От правна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

На основание чл.168 от АПК, съдът извърши проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а не само на наведените в жалбата оплаквания.

Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗСП, на основание на която е издадена обжалваната заповед, социалните помощи се отпускат /респ. отказват/ със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Предвид предметното съдържание на обжалваната в случая заповед, тя е издадена от материално и териториално компетентния административен орган в лицето на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ Л.. Заповедта е издадена в изискуемата форма и съдържа минимално необходимите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, като по отношение на съдържанието ѝ и разпоредените с нея последици не се установява порок, обуславящ незаконосъобразността ѝ.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на административния акт

обхваща проверка дали са налице установените от издателя на акта юридически факти /изложени като мотиви в акта/, преценка на съответствието им с правната норма, посочена като правно основание за издаването на акта и преценка дали се следват разпоредените с акта правни последици.

В конкретния случай жалбоподателят е подал молба декларация за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП.

Съгласно разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл.12, ал.4 от ЗСП/.

В случая жалбоподателя Д. е подал Заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП. Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, е регламентирано с ПМС №218 от 17.08.2020 год. за допълнение на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /обн. ДВ бр.77/01.09.2020 год./. В новосъздадената разпоредба на чл.16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т.1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т.2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал.4; т.3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т.4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т.1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. Съответно в чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентираны и други условия за отпускане на месечна целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

От посочената регламентация следва извода, че месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП има специфичен характер и е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и когато по отношение на родителите /респ. на

единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете/, е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – т.3 от ППЗСП и е изпълнено условието по чл.16б, ал.4 от ППЗСП за размера на средномесечния доход на член от семейството. А по аргумент от §2 от ПЗР на ПМС №322/23.11.2020 год. за изменение и допълнение на ППЗСП /обвързващ прилагането на чл. 16б от ППЗСП с обявено извънредно положение, съответно с извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19/, следва извода, че за наличието на обуславящите правото на месечна целева социална помощ материалноправни предпоставки по чл. 16б, ал.1, т.1 – т.3 от ППЗСП, преценката следва да се извършва в контекста на това дали възникването и съществуването на тези предпоставки е резултат от въведени ограничения във връзка с извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.

В конкретния случай не е спорно, че е налице съвместно съжителство между Д. и Г., което обстоятелство е възприето и от ответника по делото и е отразено в оспорената заповед, след извършената служебна проверка. Поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка в страната и издадена Заповед от Министъра на здравеопазването за преустановяване на присъствените учебни занятия в училищата, детските градини и яслите, в това число през процесния период - м.май 2021г., детето няма да посещава училище в посочения период – т. е изпълнено е условието по чл.16б, ал.3, т.2 от ППЗСП. Без съмнение изпълнено е и условието по чл.16б, ал.4 от ППЗСП средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, да е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата. За да възникне правото на заявителя Д., като родител, на месечна целева помощ по чл.16б, ал.1 от ППЗСП, обаче е необходимо съществуването на още една материалноправна предпоставка, а именно по отношение на лицето да е изпълнена някоя от предвидените в условията на алтернативност хипотези на чл.16б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ППЗСП.

Според административния орган, жалбоподателят следва да се счита за самоосигуряващо се лице като управител на търговско дружество – [фирма], която е със статус активен. Основният спорен момент в настоящето производство е дали това търговско дружество осъществява дейност през месец май, за който месец е поискана помощта и респективно дали жалбоподателят е бил осигуряван, получавал ли е възнаграждение за тази си дейност. Следва да се отбележи, че нито в ЗСП, нито в ППЗСП съществува основание за отказване на исканата месечна помощ по чл.16б от ППЗСП, поради факта, че дружеството не е прекъснало дейността си в НАП.

Правната регламентация на управлението и представителството на търговските дружества с ограничена отговорност, включително едноличните търговски дружества (Е.), се съдържа в чл. 135 - 147 от Търговския закон (ТЗ). Отношенията между дружеството и управителя се уреждат с договор за възлагане на управлението, който се сключва в писмена форма от името на дружеството чрез лице, оправомощено от общото събрание на съдружниците или от едноличния собственик (чл. 141, ал. 7 ТЗ). Договорът за управление е този договор, с който се предава управлението на едно предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, а управителят се задължава срещу определено възнаграждение да постигне определени стопански резултати в рамките на договорения срок (респективно – безсрочно). На

основание чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО управителите на търговски дружества, са задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. Ако тези лица упражняват дейност по управление и с договор или учредителен акт е договорено или определено възнаграждение, подлежат на осигуряване по този ред. Ако обаче такова не е определено, въз основа на изрично сключен договор за възлагане на управлението на дружеството или на друго правно основание, осигуряването им следва да се извършва по реда на чл. 4, ал. 3, т. 2 КСО, т. е. по установения за самоосигуряващите се лица ред. - в т.см. Решение № 13 587 от 09.11.2017г. По адм.д. № 6246/2017г. На ВАС.

Видно от приетия като доказателство по делото Договор за управление от 01.01.21г. Сключен между Д. и [фирма], двете страни са се договорили и определили в чл. 1 от същия, възнаграждението за изпълняваната от Д. длъжност, поради което същия попада в кръга на лицата по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО. Ето защо извода на административния орган в обратния смисъл е несъответен на закона.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че обективираният в обжалваната Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/415/20.07.21год. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която му е отказана месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП и е потвърдена с решение №22-РД06-0313/18.08.2021 год. год. на Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. отказ за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП, се явява постановен в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон.

При издаване на оспорената заповед са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Както беше посочено, въпреки че направеното от Д. искане за отпускане на месечната целева помощ е в хипотезата на чл.16б, ал.1, т.1 от ППЗСП /работещ родител/, извършената от административния орган преценката досежно възникването и съществуването на правото на заявителя на месечна целева помощ по чл.16б, ал.1 от ППЗСП, не е обвързана с наличието на нормативно регламентираната материалноправна предпоставка в хипотезата на чл.16б, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, а се основава на приетите като неизпълнени условия на чл.16б, ал. 1, т. 3 от ППЗСП, отнасящи се за родители – самоосигуряващи се лица. Съответно проверката за осигурителния статус на лицето /вида на осигуряването, основанието за осигуряване и начина на осигуряване/, не се основава на данни от регистрите на НАП и на НОИ, а е сведена до необоснована, неправилна и несъответна на удостовереното в служебно направената справка в НАП преценка, че Д. е подлежащо на задължително осигуряване самоосигуряващо се лице. Допуснатите нарушения при разглеждането и произнасянето по заявеното от Д. искане и при преценката на релевантните факти, са довели до формиране на необосновани фактически констатации и неправилни правни изводи досежно възникването и съществуването за заявителя на право на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че обжалваната заповед, като издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменена, като незаконосъобразна. На основание чл.173, ал.2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган, за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от Д. заявление за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП, при съобразяване на дадените задължителни

указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените разноски по реда на чл.38 от ЗА, следва да бъде уважено, като Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. следва да бъде осъдена да заплати на адв. Г. сумата от 500 лева, представляваща възнаграждение за един адвокат. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, е неоснователно, тъй като заплатеното адвокатско възнаграждение е в минималния размер по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съгласно чл.13, ал.6 от Закона за социално подпомагане, решението не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. Д. с ЕГН[ЕИК] - Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/415/20.07.21год. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която му е отказана месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП, потвърдена с решение №22-РД06-0313/18.08.2021 год. год. на Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С..

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. , за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от И. И. Д. с ЕГН[ЕИК] заявление за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП, при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, като **ОПРЕДЕЛЯ** 14 дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. , да заплати на адвокат Г. Г. САК, сумата от 500лв. /петстотин лева/, представляваща възнаграждение по чл.38 ЗА за процесуално представителство в производството по адм.д. № 8962/2021г. По описа на АССГ.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: